

ARCH ENEMY

Arch Enemy artikel publicerad i Hallowed #2
Text: Daniel Källmalm
Omarbetad av: Caj Källmalm
Foto: Daniel Källmalm, Rockweekend 2009

Vi tog ett snack med Arch Enemys gitarrist och skapare Michael Amott vid första spelningen på första Sverigeturnén och hör vad dem tycker om det?

Vi börjar med att fråga om hur bytet av vokalist har påverkat er musik?

- Jo det hör man väl? Hon har väl lite mer aggressiv röst än Johan som kanske kunde göra lite mer grejer. Hon kom med lite nya idéer och så, vilket innebar att vi utvecklades mot ett råare sound än tidigare.

Micke undrar lite om Cajs (som är dagens fotograf) kamera är digital och visar upp sin kamera som är mindre än vår minsta kamera. Detta känns i dagsläget som en fullständigt idiotisk fråga, men 2003 när intervjun gjordes var digitalkameror långt ifrån en självklarhet (red. anm.).

När får vi se en ny skiva då?

- Ja Andy Sneap, vår producent, kommer över direkt efter denna turné till vår replokal för att lyssna på materialet. Sedan

kommer vi för första gången åka över till hans studio i England för att spela in den nya skivan som kommer att bli lite aggressivare än tidigare - hårt och skoningslöst ska det vara. Det blir definitivt inte mesigare, utan mer i vår stil. Vi flirtar med death metal, progressiv metal och lite thrash. Men för mig är allt ändå bara hårdrock, det är bara kul att blanda lite element. Vi har även haft lite akustiskt någon gång, men som jag sa: det är alltid kul att blanda det bästa ur olika läger.

Var kommer idéerna till texterna från då?

- Jag får mina idéer från musiken, men nu skriver ju Angela också texter. Jag får i alla fall inspiration från musiken även om

jag ibland skriver några rader utan att ha musiken klar för att det låter häftigt.

Hur skulle du vilja jämföra Arch Enemy med andra band i genren?

- Jag vet inte, de band som vi oftast jämförs med känner jag ingen samhörighet med alls. Det finns ingen som låter som oss, det finns ingen som kan spela gitarr som oss i den här genren. Sedan är det sättet vi skriver låtar på, man hör när det är vi!

Hur mycket metal lyssnar ni på förutom Arch Enemy?

- Nu blir det mycket Arch Enemy eftersom vi håller på att göra en ny skiva. Man blir nästan trött

på oss. Annars har det blivit lite nya The Haunted (One Kill Wonder), den lyssnade vi på i bussen idag. Vi gillar hård musik, gammal thrash som Slayer, gamla Metallica och Megadeth.

Hur vill ni beskriva er som liveband?

- Vi har fått mycket bra kritik för vår show och vår musik, vi satsar mest på ös, på att bjuda på oss själva.

Vilket band skulle du helst föredra att se live?

- Jag skulle nog faktiskt vilja se Arch Enemy. Jag har ju aldrig sett Arch Enemy förutom på video. The Haunted är ju annars bra live, dem har bra energi. Vi har spelat

med en del bra band, som Motörhead och Kill Switch Engage som spelar modern amerikansk metal med lite thrash-influenser.

Ditt bästa liveminne då?

- Som Arch Enemy spelat skulle väl vara när vi spelade i Tokyo i april i förra året. Folk frågar alltid så här: Vilket land har den bästa livepubliken? Men egentligen är det så att ett bra gig alltid är ett bra gig och bra folk är alltid bra folk. Det kvittar egentligen var man spelar - i Indien eller New York, det är ändå samma grej. Det hör blir ju första gången vi spelar i Sverige, här i Västerås - sponsrade av Hallowed (egentligen inte, det var bara ett skämt

red. anm.). Turnén går först i Västerås, sedan Stockholm, Oslo, Göteborg och slutligen vår hemstad Halmstad.

Blir det kul att spela på hemmaplan?

- Vå får se, vi har ju egentligen aldrig spelat i Sverige. Så vi får se, det ska bli spännande!

Vilken tidning skulle ni helst vilja stoltsera på framsidan till med er bild?

- Ja, vad var det ni hette nu då? Hallowed, ja den skulle det nog vara (Micke får ett reklamlad av Caj). Det här är ju helt fel, Alexi på framsidan istället för vi.

Ni kommer i nästa nummer...

- Vad kul! En otrolig känsla.

Samtliga bilder från Arch Enemys spelning på Rockweekend 6 1/2 år efter intervjun. Bandet var dock oförändrat medlemsmässigt

Vi har i och för sig varit på omslagen på flera tidningar nu på senare tid. Något som vi inte var när vi startade bandet, då var det ingen som var intresserade av oss. Nu senast var jag och brorsan på framsidan till den här tidningen Fuzz, ni vet den här svenska gitarrtidningen. Det är jättekul att vara på den typen av specialtidningar. Sedan har vi ju varit på omslaget till flera hårdrockstidningar runt om i Europa,

men inte Sweden Rock Magazine. Dem har ju fastnat i det här "Hellowenträsket".

Så du är inte så mycket för den musiken?

- Den är ju okej som musik den med i och för sig, men det blir lite tjatigt. Och sedan gillar jag egentligen inte den där glada hårdrocken - det ska vara negativt och ödesmättat. Men var sak har ju sin stund. Det kanske är

coolt med sådan musik, den är ju väldigt populär nu så vem är jag att döma?

Ytterligare ett talande bevis på tiden vi var i då. Dels att "Helloweenmusik" var populärt och dels att Sweden Rock Magazine bara skrev om det. Nu skriver dem bara om gamla gubbar.

Nu tar vi oss tillbaka i tiden till varför du bildade Arch Enemy.

Var kom idén ifrån?

- Hallowed! Det var någon som viskade i mitt öra att år 2003 skulle jag sitta i Västerås och göra den här intervjun med Hallowed. Nej men, jag var väl bara sugen på att dra igång något sådant. Jag hade en del låtidéer så det blev bara kul att dra igång något i den här stilen så då tog jag upp det med trummisen Daniel, som fortfarande är med i bandet. Efter det repade vi fyra gånger innan vi spelade in en skiva, vår debut 'Blak Earth'. Det gick väldigt snabbt, brorsan hoppade in och lade några gitarrsolon och jag spelade bas. Sedan kom polaren ned och gjorde sången. Det var på projektnivå, inte alls som nu när vi är mer som ett band där alla har input. Det är lite som en demokratisk diktatur. Men det började lite oseriöst, eller inte oseriöst - vi ville ju göra något bra. Men det var inte lika välorganiserat som det är nu. Den första skivan kom i alla fall ut och

blev uppskattad så vi bestämde oss för att göra nytt. Sedan fick vi åka till Japan och spela, efter det gjorde vi en skiva till och fick spela i lite fler länder.

Ja, ni gjorde ju en liveskiva i Japan. Blir det någon ny inom den närmaste framtiden?

- Nej men det hade varit kul att göra en. Men det blir kanske en DVD i alla fall, 'Live From the Village'.

Amotts kommentar är naturligtvis extremt ironisk. The Village är platsen i Västerås där kvällens spelning görs, en liten klubb med plats för ca 200 besökare i en gammal järnvägsbarack.

Vilken är din favoritlåt med Arch Enemy?

- Vi har ju en massa nya låtar som man givetvis tycker är hur bra som helst. Live gillar jag att spela... Jag gillar nog att spela alla låtar live. *Heart of Darkness* tycker jag är rolig att spela live, men dem är roliga allihop. Att bara

lyssna på låtarna har jag väl ingen favorit eftersom jag inte lyssnar på våra skivor. Man repeterar dem ändå så mycket när man får låtidén och spelar in den, så man tjar ut den på något sätt. När du spelar in den så är man så hög på musiken, det är ju ingen annan som hört den då och det blir därför att man hårdlyssnar på den och funderar typ "hur var den här mixen? Blev den bra eller?", vilket resulterar i att när skivan väl kommer ut har man nästan lyssnat sönder den. Men det är coolt.

Amott sitter oseriös genom hela intervjun och tar till och med ett kort på vår fotograf (Caj) med sin lilla digitalkamera.

Sedan avslutar vi med ett coolt foto på oss och Micke på en cool plats vid en dörr och tackar därefter Micke för att han tagit sig tid att svara på våra dumma frågor och inväntar lite musik, vilket skulle visa sig blev en lång väntan. Men Arch Enemy var värda att vänta på.